

229. O, husker Du min lille simple Sang.

(En Sommernatsdrøm.)

Moderato.
dolce

DUET.

E. Horneman.

Han. 1. O, husker Du min lille simple Sang, da første Gang jeg dvæled ved din

Si - - de, mens Natter - ga - lens Trille højt sig svang mod Sky saa

blidt den skønne Aftens-ti - de. Da første Gang med henrykt Sympa - thi jeg i dit

Blik saa ømt, saa kjerligt skued, da Elskov lær - te mig sit Trylle - ri, og Haabets

Flamme i mit Hjerte lu - ed. *p*

2. Han.

Jeg husker klart den skønne Sommernat,
Da mildt fra Sky vi saa en Stjerne smile,
Og Maanen tittede bag Sky saa mat,
Da hver en Blomst var gaaet sødt til Hvile.
I skyldfri Glæde Timerne hensvandt,
Mens skønne Fremtidsbilleder vi maled,
Og Barndoms minderne i Hu os randt,
Mens trofast, ømt vi om vor Elskov taled.

3. Begge.

Ja som en Drøm staar for vor Fantasie
Hin Sommernat, de lyse skønne Minder!
Og selv om Aarene end ruller brat forbi,
Saa fra vor Tanke Drømmen dog ej svinder.
Og tynger stundom Modgang paa vort Bryst,
Vi mindes Drømmen fra de svundne Dage,
I Fortids minderne vi finde Trøst,
Med glad Fortrøstning Sorgen vi forjage.

Sophus Neumann.